

عنوان مقاله:

مکانیزم ها و نظام کنترل اجتماعی براساس فقه امامیه

محل انتشار:

دوفصلنامه اسلام و علوم اجتماعی، دوره 11، شماره 21 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

خدیجه مهدوی همپا - فقه مذاهب اسلامی-دانشکده مذاهب - دانشگاه ادیان و مذاهب قم- جمهوری اسلامی ایران

رضا اسلامی - دانشیار پژوهشگاه فرهنگ و علوم اسلامی

محمد داوری - پژوهشگاه حوزه و دانشگاه

خلاصه مقاله:

ظهور مدیریت فقهی در جهان مدرن امروز، پرسش ها و چالش های جدی را در مواجهه فقه با تجربیات علمی بشر به ویژه در موضوعات و مسائل اجتماعی، پدیدار ساخته است. از طرفی توانمندی فقه در کنترل فردی پیروان و واداشتن آنها به انجام فرایض دینی و ترک گناهان بر کسی پوشیده نیست، اما پرداختن به فقه اجتماعی هنوز در ابتدای راه بوده و این پژوهش، با مطالعه میان رشته ای فقه، حقوق جزا و جرم شناسی و جامعه شناسی، درصدد بازشناسی بخشی از توانمندی فقه با نگرش به فقه امامیه و انطباق با یافته های دانش جامعه شناسی می باشد. در نظام فقهی، عبادت به عنوان هدف اصلی خلقت، با اشکال مختلف آن، عامل بازدارنده از ناهنجاری در جامعه است و در صورتی که برخی افراد درصدد هنجارشکنی برآیند، اهرم کنترلی امر به معروف و نهی از منکر، به کمک آمده و هر عمل خلافی را در همان ابتدای راه ناکارآمد می سازد و در صورت عدم توفیق نظارت عمومی، دخالت حکومت با اعمال مجازات با هدف اصلاح و تربیت و جامعه پذیری مجدد به عنوان آخرین راهکار، مورد توجه فقه قرار گرفته است.

کلمات کلیدی:

کنترل اجتماعی، نظم اجتماعی، ناهنجاری، جامعه پذیری مجدد، مجازات

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1010224>

